

os i Forbindelse med dem. Nei, ved at udvikle vore egne Samfærdighedsmidler saa rigelig og saa godt som muligt, gavner man sine Naboer, men gavner først og fremmest sig selv. Dette gjælder først og fremmest for et Exportland; for et Exportland og navnlig et Land, der exporterer Agerbrugsprodukter, Varer, der kun kunne holde sig i kort Tid, gjælder det om at exportere hurtigt til Markedet, hvor man end maa opsoge det, i Dag her og i Morgen der, det er ligefrem tvunget til at fremme den gennemrigste Trafik saa hurtigt og energisk som muligt, hvis det ikke vil ende med at se sig fuldt ud forarmet. Jeg tilstaar, at det forbausede mig i høi Grad her i Folkethinget at høre den Sætning, at vi ville skade os, og kun arbejdede i vore Naboers Interesse og paa vor egen Befolknings, ved at fremme vort Udsprøgsmaal, den gennemgaaende Trafik, og jeg finder det dobbelt morsomt, naar den opstilles i Modsetning til den lokale Trafik. Et af de ærede Medlemmer, der har talt, har saaledes sagt, at det ikke var den gennemgaaende Trafik, vi skulde have. I Ordet Trafik ligger der noget Mistænkeligt, noget Europæisk, Noget, der gjør et stygt Indtryk. — Nei, vi skulde have stedlige Baner, der fremmede Smaafolks Interesser omkring i Landet, med Havne, som de kunde komme nemt til. Men hvad i al Verden skulle vi med Havne, naar man ikke kan komme fra disse Havne, thi uden den gennemgaaende Trafik kan man ikke komme fra dem? De Herrer ville anlægge stedlige Baner for at fremme Landets økonomiske Interesser, og disse stedlige Baner skulle udmunde i hvad? Derjom en stedlig Bane skal have nogen Betydning for sin Egn, er det kun derved, at den staar i Forbindelse med den gennemgaaende Trafiklinie, thi de stedlige Linier have ikke blot det Formaal at befordre Medborgere fra en Kommune til en anden Kommune, for at de kunne træffe sammen og gjøre Forretninger, eller at gjøre det lettere for Borgerne at reise fra den ene lille Provinds til den anden. Nei, den lokale Trafiks Hovedbetydning er at gjøre det muligt for Beboerne i disse Egne at sælge deres Produkter ligesaa dyrt og tjene ligesaa mange Penge paa dem, som Folk, der bo i Njebenhavn, i Centrum eller paa de mest befærdede Veie. Det er kun muligt ved at udvikle den lokale Trafik, saaledes at denne bæres og støttes af en energisk gennemgaaende Trafik, ellers betyder den lokale Trafik slet Tingenting, den bliver da kun benyttet som Persontrafik. Jeg tror nu heller ikke, at det er de Herrer's alvorlige Mening, at de virkelig skulde kunne mene noget saa Forbausede,

som at vi alene skulde tjene vore Naboer ved at udvikle vore egne gennemgaaende Linier, og at vi derved vilde forsømme vore egne nationale Interesser. Det er i den Grad utroligt, at jeg rent ud siger, at jeg ikke tror, at de, hvis ikke deres Følelser vare blevne satte i Bevægelse i meget stærk Grad ved dette uskyldige lille Lovforslag, kunde have fremført noget saa Mærkværdigt. Jeg vil slet ikke omtale den mærkelige Argumentation, der fremkom, at vi overhovedet slet ikke skulde foretage os Noget, førend vi havde regnet ud, hvad det kostede, og saa skulde vi endda helst vente, indtil vore Naboer forlangte det af os. Altsaa først naar vore Naboer havde Interesse af den gennemgaaende Trafik, naar de absolut vilde have den, først da skulde vi fremme vore egne Interesser. Det er den Maade, hvorpaa man ganske vist bærer sig ad i enkelte Lande i Verden, men det er der, hvor man altid kommer bagefter. Men dette vil ikke have til Følge, at vore Naboer komme, nei, det vil kun have til Følge, at vore Naboer glemme os. Hvad Beregningen af Udgifterne angaar, mener jeg ogsaa, at det er et Argument, der er høist forbausede. Naar man vil lægge en Plan for at udvide sit Lands Samfærdighedsmidler, maa vi altsaa vente med at lægge denne Plan, indtil vi med Tal paa Papiret — det lyder nu saa uhyre saaligt og vel funderet — kunne regne ud, hvad vi ville faae ind derved. Men Enhver, der har en Smule Kendskab til disse Forhold, maa kunne sige sig selv, at det er umuligt at regne det ud paa Papiret i Forveien, thi det er umuligt at vide, hvorvidt det overhovedet lykkes at trække Trafikken der, hvorvidt vi derved opnaa at føre de Reisende ind i Landet og Værelse derigennem fra andre Lande. Det er Altsammen kun en Spekulation, hvilken Betydning det vil faae, og det vilde være det Samme som at sige, at vi overhovedet aldrig skulde forlange, at den gennemgaaende Trafik skal komme i Stand. Alt det veed man ikke Noget om i Forveien, og man kan derfor ikke opstille det paa Papiret, man bruger det kun som et Argument, og naar det er en Sag, man overhovedet vil hindre, saa tager man det jo ikke saa noie med sine Argumenter. Det lyder jo ogsaa mærkeligt, at det er det ærede Medlem, der forlanger det; thi jeg tror ikke, at det ærede Medlem spurgte, hvad det kostede Landet, eller hvad det indbragte Landet, da han stemte og arbejdede saa ivrig for at anvende Landets Millioner til andre Foranstaltninger mellem Helsingør og Njebenhavn. Men maaste har han nok gjort sine Beregninger, det tvivler jeg ikke om. (Afskydelse)